

Odd Fellow

Bladet 5•02

Organ for Den Uavhengige Norske Storloge I.O.O.F. 80. årgang

Foto: Jon Esben Johnsen

Intervju
med
Helene Rane *side 4-5*

Presentasjon av
SOS-barnebyer
side 8-9

Intervju med
SGM Jon R
Petersen *side 12-14*

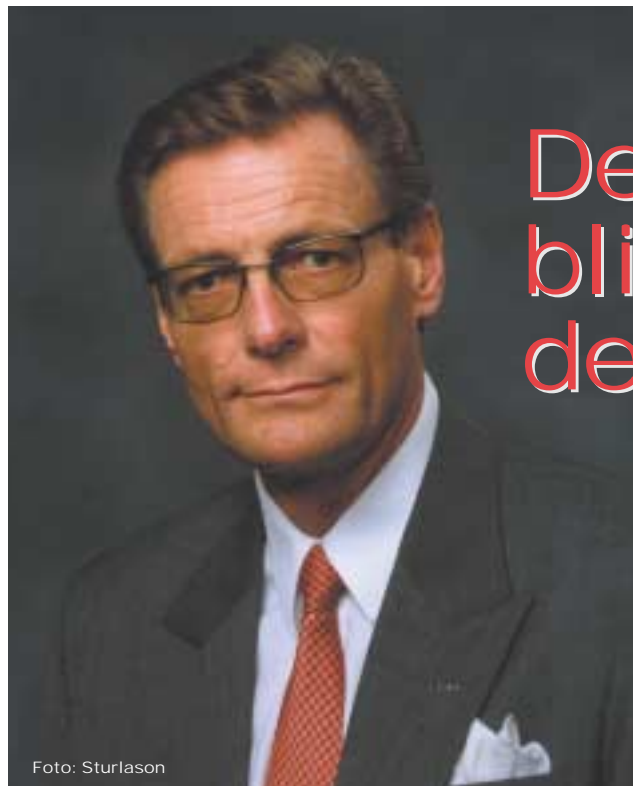

Foto: Sturlason

Det måtte bli en appell denne gangen

vet å miste et kjært familiemedlem. I sorgen har langt de fleste av oss hatt andre å støtte seg til. Vi har et samfunn rundt oss, og en infrastruktur som i stor grad fungerer som et støtteapparat. Det vi nå skal gjøre er å hjelpe barn, foreldreløse barn, i sitt eget miljø.

Dette er barn som i øyeblikket ikke har noe sosialt nettverk. Mange har mistet hele sin familie. De har mistet sitt hus og hjem, og har ikke lenger noe holdepunkt i livet.

Et barns viktigste sosiale nettverk er familien, og SOS-barnebyers filosofi går da også nettopp ut på dette å skape et familiært nettverk med stabil og langsiktig omsorg. La oss i fellesskap, og med ordet fellesskap mener jeg enhver søster og bror i Odd Fellow Ordenen, bidra til at 120 barn i El Salvador kan slå rot i en familie, bli gitt en trygg oppvekst, føle andre menneskers varme omtanke og kjærlighet.

Kjære søstre og brødre. Intet liv kan måles i penger. Intet menneske er verdiløst. Odd Fellow Ordenen kan ikke redde alle barn, men for disse 120 barna kan vi i fellesskap gjøre noe. Jeg ber dere alle om å hjelpe til med å realisere Odd Fellows barneby i San Vicente i El Salvador. Vår umiddelbare målsetting er å samle inn 6 millioner kroner. Et beskjedent beløp pr. Ordensmedlem når vi vet at dette ikke bare redder 120 barn, men faktisk langt på vei sikrer deres videre eksistens. Det er naturligvis ønskelig med bidrag fra enkeltmedlemmer. Men jeg minner også om at det i tillegg er mulig for logene å gi bidrag fra eventuelle fonds og konto for sosialt arbeid. Tenk 184 år tilbake i tiden da Thomas Wildey og fire øvrige brødre formet Ordenens budord, som blant annet sier; hjelpe de trengende og oppdra de foreldreløse. Jeg er ganske sikker på at det nordamerikanske kontinent fortonet seg langt større for Thomas Wildey, enn den avstanden vi i vår moderne verden føler det er til El Salvador.

Lykke til med utfordringen.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Harald Thoen
Stor Sire

Ved enkelte anledninger, ja faktisk svært ofte, har jeg stillet meg spørsmålet: hjelper egentlig alle de bidrag vi gir til trengende i det vi kaller «den tredje verden»? Har ikke vi nordmenn nok med oss selv? I vår umiddelbare nærhet har vi syke og pleietrengende som ligger i korridorer på underbemannede sykehus og pleiehjem, hvis de i det hele tatt er så heldige å få en plass. Rundt oss finnes stoffmisbrukere hvor hver enkelt daglig forbruker titalls tusen kroner på sitt misbruk, og hvor det til stadighet registreres dødsfall på grunn av overdoser. Vi har funksjonshemmede som ikke får den hjelpen de normalt burde ha krav på, men som kjemper seg gjennom livet med økonomisk støtte, og hjelp fra frivillige organisasjoner.

Etter nylig å ha fulgt med i årets TV-innsamling er jeg imidlertid ikke i tvil. Ja det hjelper. Selv om vi daglig måtte føle at det norske samfunnet har behov for vår hjelp, er det ikke tvil om at det også nytter å hjelpe mennesker i andre land. Gjennom året bidrar våre 115 Rebekkaloger og 141 Odd Fellow loger med svært mange millioner kroner til lokale sosiale og humanitære formål i Norge. I tillegg nedlegger søstre og brødre et stort arbeid ved praktisk og fysisk hjelp på mange områder. Takk til dere alle for dette.

Som mange Ordensmedlemmer vil være kjent med, vedtok Storlogemøtet i 2001 at Ordenen skulle igangsette en ny Landssak i løpet av inneværende år. Etter grundige vurderinger har Den Norske Storloge vedtatt at Landssaken denne gang skal være til inntekt for SOS-barnebyer. Formålet er å bygge en barneby, Odd Fellow barneby, i El Salvador for 120 foreldreløse barn. Kjære søster og bror. Smak på ordet foreldreløs. Alle voksne menneske har opple-

Som dagene går...

Champagnekorken skulle smelle 15. november 2002. Da skulle det bekjentgjøres hva som skulle være Ordenens Landssak i de kommende år. Så smalt korken i oktober i stedet. Når er det full fart med komitéer og prosjekter for å få de beste rammevilkår om Odd Fellow-barnebyen i El Salvador. Minst 6 millioner kroner må til fra Ordenens side. Men da vil i første rekke også 120 foreldreløse barn få et hjem for resten av sin oppvekst. Og senere vil nye generasjoner barn følge etter i «Societas socealis» som nettopp SOS står for når vi snakker om barnebyer.

SOS kan både forstås som et nødrop, men også som uttrykk for det sosiale samfunn en barneby er.

Gjennom Odd Fellow Bladet skal vi både informere om det konkrete prosjektet som nå skal vokse til en konkret barneby i El Salvador. Og vi skal gi bakgrunnsinformasjon om SOS-barnebyer. Fra en idé i hodet på en fattig student, er idéen vokst til å bli en internasjonal bevegelse som legger premissene for barnearbeid i internasjonale organer som eksempelvis FN. «Alt i verden er underlagt kjærlighetens gjenskerpermak – bliver den bare prøvet.» kvad Bjørnstjerne Bjørnson. Sjelden har ordene hatt bedre berettigelse enn i forbindelse med idéen om SOS-barnebyer gjennom de siste femti årene. For å fortsette med litterære allusjoner må vi kunne si at valget av SOS-barnebyer som Ordenens Landssak er «Det lykkelige Valg.»

Den fungerende Sovreign Grand Master Jon R. Petersen dumpet ned i Norge nettopp i de dagene Landssaken ble lansert. Selv om han selvfølgelig ikke var med i utvelgelsen, hadde han klare kommentarer til valg av Landssak. Den Suverene Storloge og Storlogene i USA har i sin analyse av Ordenens utadvendte virke i Amerika, kommet til at arbeid for barn og unge er noe av det viktigste og mest betydningsfulle vi kan foreta oss i vår tid. Amerikanske og canadiske Odd Fellows har da også en svært positiv merittliste når det gjelder innsats for barn og unge. United Nation Pilgrimage

Foto: JEJ

er et ektefødt barn av dette engasjementet. Og UNP er nå over 50 år gammel. Det er et anseelig antall tusen ungdommer som i løpet av denne tiden har fått besøke «The Big Apple» og FN. Også i vårt land er det et hundretalls ungdommer som har blitt gitt denne anledning til kunnskap og forbrødring. Det er garantert ikke én av de ungdommene som har fått ta del i denne reisen som ikke tar den med seg som et varig og meget positivt minne.

Storemødet går av stabelen som annonsert 15. til 17. november 2002, riktignok for å konstatere at Landssaken allerede er i gang. Og det er jo en gledelig konstatering.

Og i våre 300 Ordensenheter – vi har kommet opp til dette antall nå – forbedres norminasjoner og valg.

Med sine 23.000 medlemmer utgjør Odd Fellow Ordenen antallsmessig en middels norsk by. Vi har noe anderledes aktiviteter enn et bysamfunn. Men det er en mengde aktiviteter, masse tid og ressurser som anvendes på Ordensarbeid. Men vi må alltid må ha for øyet: husk at vi skal bli bedre og mer menneskekjærlige.

Innhold 5•02

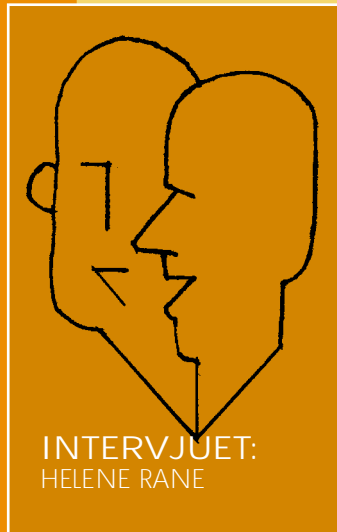
Det måtte bli en appell denne gangen	2
Som dagene går. . .	3
Intervju med Helene Rane	4
Portrett av Herman Gmeinder	6
Presentasjon av SOS-barnebyer	8
Museet og biblioteket	10
Intervju med SGM Jon R Petersen	12
Ordensnytt	15
Nye Søstre og Brødre	17
Odd Fellow Torget	18
Odd Fellow Utstyr	21
Min mening	22
Kjære leser	23

NB!
Odd Fellow Bladet nr 6•02 kommer i postkassene i god tid før julehøytiden!

Odd Fellow
Bladet 5•02

Ansvarelig utgiver: Den Uavhengige Norske Storloge I.O.O.F.
Redaktør: Kjell-Henrik Henriksen
Redaksjonen avsluttet: 20 oktober 2002
Redaksjonsavslutning neste nr: 1 desember 2002
Opplag: 20 900
Grafisk arbeid/foto: Jon Esben Johnsen
Illustrator: Svein Geske
Trykk: SIA Port of Communication, www.Port-Of.Com
Ettertrykk: Forutsetter tillatelse fra Redaktøren

Helene Rane ble resipert i Rebekkaloge 23 Laboremus hjemmehørende i Harstad 15. mars 1967. Det var på det daværende tidspunkt ingen Rebekkeloge i Bodø. Den første kom 2. november 1968 med institueringen av Rebekkaloge 40 Providentia. Senere har veksten i antall Rebekkaloger og Rebekkasøstre i Nord-Norge vært for-

Lange veier og store gleder!

midabel. Selv om de nordnorske avstandene er store og viljen til å forsere dem er enda større, gjør antallet loger det i dag mulig for de fleste å kunne komme til logemøter med en rimelig tidsbruk.

Å komme i gang

Jeg husker ennå reisene til Harstad for å få 2. og 3. Rebekkatrinn, sier Helene Rane. Det var Gunvor Moldjord og jeg som kjørte sammen på høstbløte vaskebrettveier. Vi ristet oss bokstavelig fra Bodø til Harstad og hjem igjen. Det tok svært mange timer. Men vi var ikke vant til noe annet. Når jeg tenker på alle de Rebekkasøstre som har kommet over land og hav på strabasøse reiser til loge- og leirmøter, er det en innsats som nesten er uforståelig. Det har vært en vilje og et mot til å bygge opp Ordenen og å være med på noe nytt og gledelig som er ganske enestående.

For noe nytt var det for oss alle. Det må vel ha vært innvielsen som har grepet oss og gitt oss kraft til å fortsette. For svært få kjente jo Odd Fellow Ordenen fra før av. Jeg for mitt vedkommende trodde at Odd Fellow var en mann. Dette var nok tilfelle for de fleste i Bodø den gang. Spurte man noen, trodde eller gjettet de på at Odd Fellow måtte være en mann. I dag er det ganske anderledes. Jeg holder en knapp på at så godt som alle bodøværinger vet hva Odd Fellow Ordenen er. Og vårt vakre Ordenshus ligger slik til at alle kan

se det. Når det nå står ferdig utbygget, vil det bli et enda mer synlig landemerke i byen.

De første årenes strabaser

De første årene som Rebekkasøstre var ganske strabasøse. Alt utstyr skulle lages og vedlikeholdes. Logesalen skulle settes opp og monteres ned igjen etter hvert møte. Det var liksom ikke den ting vi ikke skulle gjøre. Men dette skapte jo et samhold og et vennskap som vi alle hadde glede av.

For mange av oss skulle vi også påta oss embeder som vi knapt hadde sett forgjengere i. Det var en nybrotts tid i ordets dypeste menig og beste forstand. Selv fikk jeg mange utfordringer. Det embedet jeg hadde lengst var som logens Sangerinne i over 7 år. Det er både vemodig og kanskje litt morsomt å tenke på i dag. Så kom embedene som Kasserer, UM, OM, Eks OM og Rådsrepresentant. Når jeg ser meg tilbake skjønner jeg nesten ikke at vi turde gjøre alt dette. Men det har vel noe med ungdommens pågangsmot å gjøre. Det jeg ikke så dengang, men ser svært tydelig i dag er at alle embeder utvikler deg. Tar du utfordringer, vokser du. Jeg hadde vært et annet og langt fattigere menneske hvis jeg ikke hadde våget å ta fatt på disse utfordringene. Og det er viktig hvordan man ser på dette å motta verv og embeder i en loge. Du kan se på det som en ære og tillit. Det er vel og bra. Men det er først og fremst en utfordring, et arbeid du skal gjøre, en oppgave du skal løse og noen ganger en bør du skal bære. Når jeg ser tilbake på alt det jeg har fått være med på og som har preget meg, synger det inne i meg en strofe: «Jag vill tacka logen som givit mig så mycket».

Takknemligheten for å ha kommet med i dette givende og

byggende arbeid blir egentlig større med årene, ikke minst når vi ser hvordan det vokser blant de unge.

I min embedsperiode var jeg ofte på reise til Oslo, og hadde da som en søster fra distriktet en viss respekt og kanskje litt frykt for å oppsøke Rebekkarådet. Terkelen var høy den første gangen. Respekten har jeg fortsatt, og det er en god ting. Men enhver frykt forsvant ganske fort og grundig. Rådsmedlemmene og de to Rådspresidentene jeg møtte, Guro Lie og Åse Vergemann, hadde en slik omsorg og hjelpsomhet at det satte et varig merke på meg. Det har jeg merket meg som et særtrekk ved Ordenen, nemlig at høye embeder ikke hindrer vennskapet. Omsorgen, vennligheten og hjelpsomheten får råde grunnen. Det viser vel at hva vi lærer blir etterlevet. Og det skjer ikke over alt ellers i samfunnet.

Synliggjøring er viktig

Synliggjøring er blitt et sentralt ord i vår Orden. Synliggjøringen i Bodø har nesten kommet av seg selv gjennom veksten av antall loger og vårt flotte Ordenshus. Men også den enkelte bror og søsters levemåte påvirker.

Da loge Providentia fylte 30 år i 1998 dristet vi oss til å invitere pressen for første gang. Pressen fikk et lite innblikk i Ordenen, men mest i logens sosiale engasjement. Et arbeid Providentia har holdt på med siden 1983 er å invitere en del gjester som sitter mye alene til et formiddagstreff en gang i måneden. Vi kjenner alle til ensomhetens klo som nesten kryster livet ut av mange mennesker i vårt samfunn. Våre gjester har alltid satt pris på disse samværene. Og jeg tror også pressen syntes den fikk innsyn i en dimensjon de ikke kjente.

Stil og form

Det sies at Ordenen har lykket svært i Nord-Norge. Det kan jeg skrive under. For mitt eget vedkommende er det jo Ordenens etiske budskap som har hatt den mest gjennomgripende betydning. Men også den stil og form. Å gå på et logemøte er en høytid. Da kan vi bok-

stavelig legge bort det dagligdage og ta på oss høytidsdrakt. For meg er det en like stor berikelse hver gang å møte søstre som hilser korrekt, kler seg korrekt, opptrer korrekt og som kan sin etikette til fingerspissene. Og når jeg opplever det motsatte, blir jeg litt vonbråten. Årsaken er at jeg forventer at alle legger vinn på å gjøre logemøtet til noe annet enn det vi møter i hverdagen. Hvis logen og hverdagen smelter sammen, vil vi etter hvert ikke se forskjell og da mister logen sin kraft. Den skal jo på alle plan påvirke oss til noe annet, noe bedre, noe rikere, noe større, noe edlere. Spesielt når vi resiperer mange nye søstre på kort tid er det en kjempeutfordring for oss eldre å skape en positiv påvirkning. Ingen sure miner eller skarpe pekefinger. Eksempelet makt er nok det beste, ikledd vennlighet og omsorg. En

av dem som har lært meg mest om dette er DDRP Edith Skyrud. Vi har kjent hverandre fra barnsben av, og jeg synes nesten hun har oppdratt meg med råd og i dåd. Hun er et forbilde i dette å ville andre vel.

Veien videre

Nå er det etter hvert blitt så mange Ordensmedlemmer at den beste kan miste oversikten. Men når noen spør meg om hva jeg håper for fremtiden er det at man må huske at etikette, stil og form er disiplin, anstrengelse og vilje. Jeg ser for meg en Orden som ikke bare holder fast på stil og form, men som videreutvikler den slik at Ordenen kan være «anderledeslandet» for oss som søker oss bort fra det hverdagslige, forflatede og intetsigende, sier Helene Rane til slutt.

Herman Gmeinder omgitt av barn, en situasjon han likte svært godt.

Herman Gmeiner – en humanitetens apostel inn i vår tid

Herman Gmeiner ble født 23. juni 1919 i Alberschwende i Vorarlberg i Østerrike ikke langt fra Bregenz ved Bodensjøen. Han var ett av 9 barn i en fattig, men arbeidssom og sterkt religiøs bondefamilie.

Takket være et stipend fra den katolske kirke fikk han før den annen verdenskrig anledning til å begynne på gymnasiet i Feldkirch. Han ble under krigen innkalt til tjeneste i Wehrmacht og sendt som soldat til Østfronten. Etter krigens slutt i 1945 begynte han å studere medisin ved Universitet i Innsbruck.

Utenom sine studier var han sterkt opptatt av å hjelpe de mange foreldreløse og barn som ellers led nød i Innsbruck. Hans engasjement ledet til utviklingen av idéen om SOS-barnebyer. Det førte med seg at han i 1949 mot sine læreres og venners råd, avbrøt sine studier. Han ville ofre seg helt for sin livsoppgave - å gi barn i nød en mulighet til

en verdig oppvekst. Om Østerrike på denne måten tapte en lege, fikk verden til gjengjeld en mann som viste en ny vei på et område hvor det var og er behov for alle gode krefter.

To begivenheter i unge år satte sitt sterke preg på Herman Gmeiner.

Som femåring mistet han sin mor. Hans far ble sittende alene igjen med gården

og en barneflokk på 9. Morens siste ord til sine barn var «Gjør godt, barn». Dette ble et motto som den unge Herman tok med seg resten av livet. Den eldste av søstrene, Elsa som da var 16 år, overtok morens rolle. Faren som nok var en arbeidssom og dyktig bonde, kom til kort i forholdet til sine barn. Det var Elsa som holdt familien sammen og tok vare på den i det daglige liv. Den unge Herman opplevet at en kvinne som selv ikke var biologisk mor, likevel kunne fylle morsrollen. Denne erfaringen fikk meget stor betydning for ham senere under

utviklingen av hans tanker om barneomsorg. Forholdet til søsteren Elsa er kanskje den viktigste grunnen til hans syn på barnebyens - den enslige kvinnens - sterke stilling i SOS-barnebyer. Et forhold som også har påvirket hans innstilling, var det store kvinneoverskuddet i bl.a Østerrike i årene etter den annen verdenskrig. Det medførte at mange kvinner ønsket seg morsrollen. Rekrutteringen av enslige kvinner var intet problem. Vanskeligheten var å velge de rette av et stort utvalg.

Etter Herman Gmeiners eget utsagn kom en spesiell opplevelse han hadde på Østfronten under den annen verdenskrig, også til å spille en avgjørende rolle i hans liv.

I Ukraina ble han tatt til fange av sovjetrusserne. Sammen med andre soldater ble han ansett som spion og skulle henrettes. Han forteller selv at mens han ventet «på tur», ble han ført inn i et lite hus i nærheten av retterstedet. I huset befant det seg to kvinner og en gutt på ca. 8 år. Mens de hørte skuddene utenfra, kunne han lese redselen i øynene på dem som var tilstede. Ingen var i tvil om hva som foregikk. Til slutt ble Herman Gmeiner ført ut for å møte sin skjebne. I det han gikk gjennom utgangsdøren, skrek den lille gutten så hjerteskjærende at det oppsto full forvirring et lite øyeblikk. Gmeiner benyttet anledningen til å komme seg unna gjennom skogen mens kulene hvinte om ørene på ham. Herman Gmeiner har senere selv fortalt at han ikke hadde noen forklaring på hvorledes han unnagikk den skjebne som var tiltenkt.

Hendelsen satte sitt spor hos ham og førte til at han følte at han skyldte et barn sitt liv. Han lovet seg selv høytydelig at kunne han senere gjøre noe for barn så skulle han det. Han

Helmut Kutin (t. h.) er dagens President i SOS-Kinderdorf International. Her i samtale med Herman Gmeinder, som han etterfulgte som President.

Foto: SOS-barnebyers arkiv

Foto: Elisabeth Hausman

ville betale sin gjeld. Herman Gmeiner var som menneske en meget særpreget personlighet som gikk sine egne veier. Hans utrolige pågangsmot og evne til å presentere og selge sin idé overfor alle mennesker, det være seg statsmenn eller «mannen i gaten», er legendarisk. Han tok overhodet ikke «nei» som et svar. Det var for ham bare en utfordring til å stå på til han fikk et «ja».

Av vekst var han liten og kraftig. Hardt gårdsarbeid i unge år hadde gjort ham til en fysisk sterk mann. Han hadde en utstråling og kraft i sine øyne som trengte gjennom hos alle. De mennesker han traff, lyttet til ham.

Herman Gmeiner var beskjeden og reservert for sin egen del. Han stiftet ikke egen familie, men forble enslig hele sitt liv. Han bodde i en enkel, liten leilighet i Innsbruck. Etterhvert som omfanget av virksomheten økte, levde han for en stor del på reise. Han var alltid en velsett gjest i barnebyene. Han opplevet at hans livsverk høstet anerkjennelse i alle samfunnsystemer,

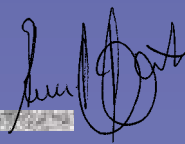
fra de totalitære til de moderne demokratier.

De banebrytende resultater SOS-barnebyer oppnådde i de omlag 35 år han sto i spissen for arbeidet, skyldtes ikke minst ham personlig. Han arbeidet temmelig egenrådig og ukonvensjonelt etter dagens norm. Det er mange som har måttet komme etter ham for å rydde opp i formalitetene. Papirarbeidet fikk andre ta seg av. Utviklingen av en strukturert, moderne verdensorganisasjon med alle de krav som stilles, er i hovedsak kommet til etter hans tid. For Herman Gmeiner var resultatene det eneste som talte.

Etterhvert følte Herman Gmeiner at hans hektiske liv førte til at alderen krevde sitt. I 1985 godkjente Generalforsamlingen i SOS-Kinderdorf International valget av den mann han selv hadde utpekt som sin etterfølger. Østerrikeren og «barnebyguttene» Helmut Kutin ble organisasjonens nye verdenspresident

Herman Gmeiner døde 26. april 1986 av kreft, nær 67 år gammel. Han er gravlagt i SOS-barnebyen Imst i Tyrol.

Kilde: En idé blir til virkelighet, publikasjon fra SOS Barnebyer

Å oppdra de foreldreløse

Nærmere det arbeid som SOS-Barnebyer gjør kommer vi ikke i det å realisere Ordenens budord om å oppdra de foreldreløse. Storlogen sto overfor flere alternativer da den skulle velge en ny landssak. De var alle samfunnsnyttige, prisverdige og berettigede. Da valget falt på SOS-barnebyer var et medvirkende moment at dette arbeid ligger så tett

opp til et av de budordene Odd Fellow Ordenen har konsentrert seg om i alle år. Sovreign Grand Master Jon R Petersen legger også stor vekt på barne- og ungdomsrettet arbeid i sitt intervju med Odd Fellow Bladet i dette nummer. Vi skal gå igjennom hva SOS-barnebyer er, og hva Landssakens penger rent konkret skal brukes til.

Det konkrete prosjekt

Pengene som kommer inn skal i sin helhet gå til å bygge en barneby i El Salvador i Sør-Amerika. Forprosjekteringen er i gang. Og Landssaken forutsettes å dekke 6 millioner av de 9 millionene som må til for å få landsbyen klar til funksjon. Byen vil få navn etter Odd Fellow Ordenen. Dette er både en prisverdig innsats for trengende barn og en ønsket synliggjøring av Ordenen.

Vi skal i tiden som kommer følge både prosjektet og innsamlingen, også den grunnleggende idé og barnebyens kjerne.

SOS forbinder de fleste med et kallesignal for dem som er i havsnød. SOS står i denne sammenhengen for

Foto: Synne Renning

Colombia. Disse jentene kommer til SOS-sosialsentere i Bogotá hver dag. Her får de varm lunsj, og deltar i ulike aktiviteter.

En utfordring også i vår tid . .

«Save our Souls». SOS i tilknytning til barnebyene står for det latinske begrepet «Societas Socealis». Det kan oversettes med «Det sosiale samfunn», et viktig trekk ved barnebyene. Omsorg for barn og unge har gjennomgått store forandringer og vært basert på ulike pedagogiske ideer og samfunnsyn. Hermann Gmeiner studerte de fleste, og ble stående ved at barn trengte:

- en mor
- søsken
- et hjem
- et lokalmiljø.

Foreldreløse barn var det

En «omsorgsmor» og hennes barn, et sted i Guinea. I SOS-barnebyer er det en fast omsorgsperson som gjennom sin daglige nærhet gir barna en trygg oppvekst. Dette er hovedpersonen i barnas liv og en erstatning for deres biologiske familie.

Foto: SOS-barnebyers arkiv.

res hjem. De fungerte som mødre i et hvilket som helst annet hjem, hvilket var meningen. Det er lett å ty til ord som kall for den som går inn i et slikt arbeid. Men for å realisere idéen om societas socealis, var dette en dyd av nødvendighet.

Landsbyer består vanligvis av 10-15 familier med en familie og en mor i hvert hus. Denne familieenheten kan variere litt i størrelse, og svarer gjerne til familiestørrelser i det land landsbyen ligger i. Det skal jo nettopp være en naturlig familie.

Litt Ordenshistorie

Her kan vi ta et sideblikk på vår egen historie. Da Odd Fellow Ordenen startet sitt hjem for foreldreløse, syfilitiske barn i Kristiania omkring 1912, bygget man på noe av de samme idéer. Rebekkasøster Olga Berg, var hjemmets bestyrer og var mor for de barna som hadde funnet sitt hjem der. Og senere var det Odd Fellow familier, ikke minst på nord-Vestlandet som ga barna et oppvekstilbud i trygge og gode omgivelser inntil de kunne ta fatt på virket som voksne samfunnsborgere.

Landsbyen

Familiehusene utgjør landsbyen. Som sagt varierer antallet familier i en landsby, vanligvis mellom 10 og 15. Landsbyen har en leder som administrerer fellesskapet, og er rådgiver for mødrene i de små og store utfordringer som alltid vil oppstå. Landsbylederen er ofte en mann. Han vil da også få en sentral farsrolle i landsbyen.

Men SOS-landsbyene lever i levende samfunn hvor også spørsmål som samfunnet er opptatt av blir reist. Ett av den er: «Hvor er far?» Da SOS-barnebyer ble stiftet, tok man raskt det daværende familiemønster i mellom-Europa som utgangspunkt. Der var kvinnen den dominerende figur i hjemmet med det gamle protestantiske motto for kvinner: «Kinder, Küche und Kirche.»

Det er ingen grunn til å la all verdens ismer få forkludre det positive faktum at de mange uselviske og altruistiske barnebymødre har gitt en grunnleggende trygghet og forankring i livet til mange tusen landsbybarn.

SOS-barnebyer går langsomt frem i å moderere på grunnmodellen med en mor og de mange barn. Modellen har vært en ubetinget suksess i de mange land hvor man finner landsbyene. Hvordan en landsby skal være bygget opp, skal hele tiden formes ut fra de reflekterte svar man gir på det grunnleggende spørsmål: «Hva er best for barna?»

Utdannelse – en nøkkel til fremtiden

I 1953 ble det lansert et nytt fagbegrep: meritokratiet. Det beskrev en samfunn som ble ledet av mennesker med formell utdanning. Den gjennomsnittlige utdanningslengde økte i slike samfunn, og alt styre var kunnskapsbasert.

Det er slike samfunn også barn fra SOS-barnebyer møter når de skal ut i voksenverdenen. Det er derfor ikke tilstrekkelig bare å gi dem mat, klær og omsorg. Det er selvfølgelig det viktigste i de første leveår. Men etter hvert som individet vokser, møter det nye utfordringer. Det er formet et motto for oppdragelsen: «Mens barnet er lite, gi det røtter. Når barnet blir større, gi det vinger.» Disse vingene må være av en slik beskaffenhet og gi ferdigheter til å overleve i de samfunn hvor de skal brukes. Derfor er en SOS-barneby også en utdanningspedagogisk institusjon.

Landssaken – et regalium

Et regalium er ikke en pyntegjenstand, men et tjenestetegn og en forpliktelse.

Når Odd Fellow Ordenen nå går inn i oppgaven med å bygge en SOS-barneby, er det ikke for å få en «blomst i knappullet». Å realisere våre budord er forpliktelser som vi som Orden og Ordensmedlemmer bærer med oss fra vi ble resipert. Den dag SOS-barnebyen i El Salvador står ferdig til bruk, vil den være en synlig og varig påminnelse for oss og alle andre Odd Fellows om hvor viktig og riktig det er å ofre tid og penger på å oppdra de foreldreløse. Landsbyen vil ikke på noen måte invitere til å bruke den som sovepute, men skal inspirere oss til fornyet innsats.

Røtter og grener

Ordensmuseet stiger frem

Det er i etableringsfasen av en aktivitet at grunnlaget for historien og museal virksomhet legges. Men når de daglig krav trekker på det meste av kreftene og veksten er stor, blir arbeidet med å skrive historie lett skjøvet til side. Den samme skjebne rammer innsamlingen av museumsstoff. Til neste år er Odd Fellow Ordenen i Norge 105 år. Da bør vårt første museum stå klar til bruk. Og det vil sannsynligvis skje. Stor Arkivar Sverre Hjetland er arkitekten og entreprenøren bak det hele.

Hva er den konkrete bakgrunn for at museet nå sannsynligvis vil bli åpnet før årsskiftet?

Storlogen har gått svanger med tankene om et Ordensmuseum lenge. Ordensmuseer innen vår Orden er ikke noen nytt av året. I USA har man hatt en rekke av dem. Og i Danmark fremstår Ordensmuseet i Odd Fellow Palæet som en ønskedrøm. Andre land har vært langt dyktigere på dette felt enn vi.

Men nå tar Rebekkarådets tidligere

lokaler mer og mer form av et lite museum.

Museet blir i første omgang ikke innholdsmessig stort. Men vi setter vår lit til den effekten at har du klave så får du ku. Det betyr med andre ord at det kommer inn gjenstander når du først har fått et museum. Jeg tror det ligger ganske mye museumsstoff, både i Ordenslokaler og privat hos brødre og søster, og hos etterlatte. Alt dette kan komme museet til gode.

Det stoffet som allerede foreligger er dels norsk og dels utenlandsk. Fra USA har vi en rekke regaler og annet eksotisk Ordensutstyr. Da Odd Fellow brødrene dro vestover med prærievogner, hang de gjerne en hestesko med Odd Fellow symboler bak på vognen. Da kunne alle som kjente symbolene se at der hadde man med en Ordensbror å gjøre. Disse kjennetegnene på eksempelvis vogner som dro vestover var et kommunikasjonsmiddel i en vanskelig og krevende verden hvor det å være medlem av Odd Fellow Ordenen ga en anderledes sikkerhet og fellesskap enn den vi kjenner fra vår egen tid.

Det finnes også en rekke sertifikater og adgangskort fra den tiden. Kommunikasjonene gikk langsommere, så man kunne ikke satse på passord og tegn alene. Et sertifikat kunne også gi uttrykk for at bæreren hadde krav på understøttelse fra den logen han kom til. Det kunne også være et krav at denne logen måtte ta hånd om ham hvis han døde. Et av de sertifikatene vi har, forteller om at bæreren hadde krav på \$4 fra den logen han kom til, og hvis han døde måtte logen bruke inntil \$40 for å begrave ham. Gjensidig understøttelse var mer konkret den gang enn nå. Vi ser for oss et samfunn hvor Ordensbrødrene dannet et sikkerhetsnett også med sterke økonomiske innslag. Vi kan bare fantasere om hva det betydde å komme ny og ukjent til en by og kunne starte med å oppsøke en loge. Om ikke alle dører åpnet seg,

ville man med en gang ha et nettverk og kjenne noen. Dette er Ordenshistorie som taler om en helt annen tid og virkelighet enn den vi lever i.

Ordenen kom jo fra USA til Tyskland i 1870. Med tysk grundighet ble det skrevet ganske mye Ordenslitteratur på tysk, og vi har selvfølgelig ganske mye stoff på engelsk. All denne litteraturen har vi nå samlet. Noe av den egner seg for generelt utlån,

mens en del av den må behandles med Ordensdiskresjon både på grunn av sitt innhold og fordi litteraturen er uerstattelig.

–Vår jurisdiksjon stammer jo fra den gang Storlogen ble opprettet 7. august 1920. Hvilken betydning får det for museet?

I vårt museum vil det være mest naturlig at vi konsentrerer oss om den norske Odd Fellow historien. Vi har ganske mye stoff fra Loge nr 1 Noreg som ble instituert i Stavanger 26. april 1898. OM-klubben og UM-klubben fra denne logen har Odd Fellow Bladets lesere sett i illustrasjonene gjennom de siste år.

Men tekstiler som regaler, kapper og antependier er også av verdi. Det er nok en del loger som sitter på historiske klenodier, kanskje uten å være klar over det.

Vi vet at loge nr 1 Norvegia bruker en del gamle protokoller som går tilbake til 1898. Disse burde nå få avløsning slik at de historiske dokumentene kunne få plass i museet. Og det er vel heller sannsynlig at det i Stavanger ennå må finnes gjenstander og dokumenter som burde høre hjemme i Ordensmuseet.

Det er enda mer påtrengende å få materiale fra Rebekkalogene. Så langt er det brødrenes virksomhet som er best dekket. Det er naturlig ettersom det var brødrene som var enerådende i den aller eldste tid. Men fra 1909 da vi fikk Rebekkaloge nr 1 Sct:a Sunniva må vi intensivere arbeidet med Rebekkastoffet. Det er også viktig i forhold til Rebekkarådet. Rebekkarådet virket fra 1933 til 2001. Når vi vet hvor fort historisk materiale kan forsvinne, er det grunn til å følge «føre var»-prinsippet. Ett av mange eksempler på hvor fort det glemmes, er eksistensen av Rebekkabladet. En viktig publisasjon som nettopp «Rebekkabladet» er allerede ukjent for svært mange Rebekkasøstre. De har rett og slett ikke hørt om det.

–Hva med det påtenkte bibliotek?

Biblioteket arbeider vi også med. Vi bygger på det biblioteket som Leir nr 1 Norges Foredrags- og Biblioteksnevnd i sin tid bygget opp. Det biblioteket har i de senere år levet i skyggenes dal. Men nå tar også det form og vil bli en del av museet og ligger i de samme lokaler. Antallet bøker og bredden av stoff er ennå ganske beskjedent. Men vi håper ikke minst på donasjoner fra brødre og søstre som

har verdifull litteratur til et Ordensbibliotek. Dette biblioteket skal også samle de historiske skrifter og kilder som brukes når de mange Ordensenheter feirer jubiléer. Det er nå 300 Ordensenheter i vår jurisdiksjon. Det er ennå ikke gjort noe for å samle den norske Odd Fellow historie til en enhet. Når biblioteket står ferdig, vil det for første gang være slik at det historisk kildemateriale er samlet på et sted og systematisert.

–Hva slags visjoner har du for museet og biblioteket?

Jeg ser det som et meget viktig bidrag til å øke vår historiske hukommelse, forståelse og vår ideologiske dybde. Den danske forfatterinnen Karen Blixen sa en gang at et menneske som ikke er minst 3.000 år gammelt i grunnen ikke har levet. Det kan være noe å tenke på.

Foto: Jon Esben Johnsen

Foto: Jon Esben Johnsen

Foto: Jon Esben Johnsen

Kan kildene springe igjen?

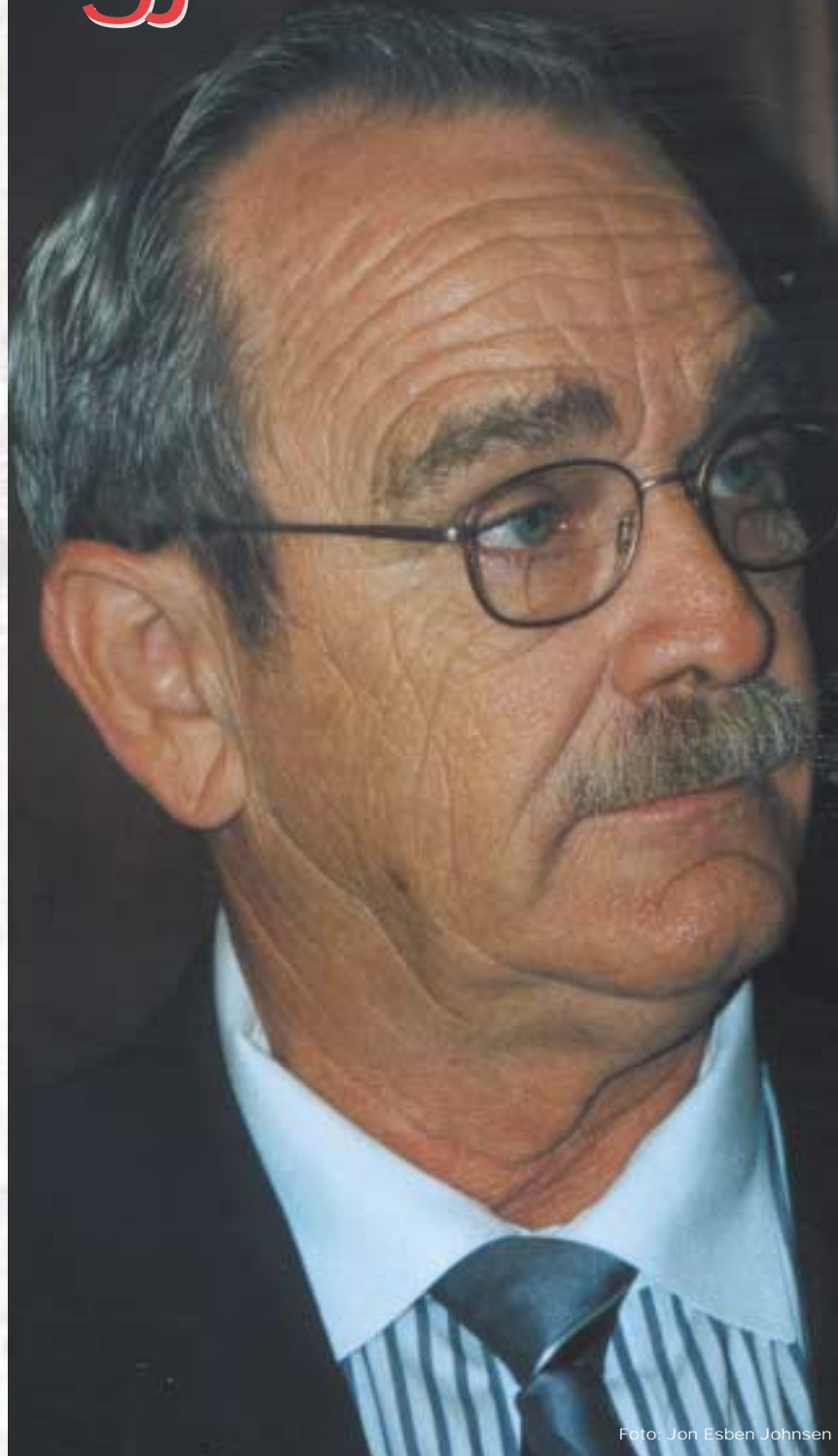

Foto: Jon Esben Johnsen

springe

Jon R Petersen er av dansk herkomst, men snakker ikke et ord av fedrenes språk. Han ble valgt til Sovereign Grand Master i sommer, og sitter i embedet ett år. Vår gren av Odd Fellow Ordenen kommer nettopp fra USA. Det er derfor av stor interesse å få vite hva Sovereign Grand Master mener om en rekke spørsmål.

– Hvordan kom du i kontakt med Odd Fellow Ordenen?

Jeg vokste opp i en liten by med 800 mennesker i Iowa. Både far og mor var medlemmer av Ordenen. Ordenshuset med sine to etasjer lå midt i byen. Der samlet mange familier seg på logekvelden. I først etasje var det kjøkken og spisesal. I andre etasje lå logesalen. Kl 1930 gikk Rebekkasøstrene til sitt møte mens menn og barn var i spisesalen. Omkring en time senere, gikk mennene på møte i logesalen, mens kvinner og barn oppholdt seg i spisesalen. Slik vokste jeg opp med Ordenen og lærte hva den sto for i et lite bysamfunn. Jeg ble medlem 22 år gammel, og det var ganske naturlig i min familie.

I dag er dette anderledes. Selv om min sønn er medlem, har han ganske andre forutsetninger og synspunkter

enn dem jeg hadde for 34 år siden. Disse samfunnsmessige forandringene opptar meg svært meget. Hvis vi ikke forstår disse forandringen, kan lett Ordenen bli en tilbakeskuende og historisk fratinitet. Suksess er å leve i tiden og i harmoni med fremtiden. For første gang på mange år har vår Orden nå positiv medlemsvekst når det gjelder brødrene.

Hva mener du er fremtidens budskap til Odd Fellows i USA?

Da Thomas Wildey kom til USA tok han fatt på de konkrete utfordringene som fantes i samfunnet.

Å besøke de syke var for ham helt konkret. Han gikk til folk som lå i sine senger, ga dem mat og drikke og pleiet dem ganske personlig. Han kjøpte medisiner og hjalp familien i nød. Slik gjør vi ikke i dag, i alle fall meget sjelden. Vi må gi budordet et nytt innhold. Behovet for å oppsøke syke er jo like stort som tidligere, men hva du gjør hos og for den syke har forandret seg dramatisk.

Å oppdra de foreldreløse var for Thomas Wildey også ganske konkret. De foreldreløse levde på gatene i Washington. Det kunne være barn av avdøde fattige og av immigranter. Vår Orden hadde ved forrige sekelskifte en rekke barnehjem over hele landet. I dag er det bare to igjen. Noen synes dette er trist at barnehjemmene er forsvunnet. Men barnehjemmene var jo bare virkemidler. I dag er det flere barn i drift enn noen sinne. Men de trenger ikke nødvendigvis barnehjem. I USA brukte vår Orden mer enn 6 millioner dollar på barne- og ungdomsarbeidet i 2001.

Å begrave de døde var også konkret for Ordenfedrene. De tok hakke og spade og gravet en grav og la den døde i den. Gjør vi noe slikt i dag, vil vi bli satt i fengsel. Men allikevel er det en mengde mennesker som trenger gravferdshjelp, og det er mange som dør i ensomhet. Dette er den moderne utfordring.

Å hjelpe de nødstedte var i vår Ordens barndom ofte forbundet med fattigdom og nød. I dag er det få som sulter, men nøden har så mange andre ansikter. Det er så mange tapere i samfunnet og så mange slags fattigdom at vi knapt har oversikt. Vi må

Foto: Jon Esben Johnsen

søke løsningen på dagens og morgendagens utfordringer, og vi må gjøre det slik at brødrene og søstrene opplever det positivt og kanskje nødvendig å være medlemmer.

Min sønn sier at han ikke synes det er spesielt interessant eller dekker hans behov når brødrene på ettermøtet sitter og snakker om hendelser under og etter 2. Verdenskrig. Den krigen har ikke noe med min sønns virkelighet å gjøre. Vår Orden må ikke være virkelighetsfjern.

Våre Ordensfedre opplevet en eventyrlig vekst og tilslutning fordi Ordenen var tidsaktuell og fremtidsrettet. Den vokste fra 5 personer i 1819 til over 2.000.000 80 år etter. Hemmeligheten er ikke noe annet enn at Ordenen ble opplevet frisk, ny og attraktiv. Det må vi også være. Jeg har

ingen tro på at suksessen ligger i å forandre grunnlaget, men å fornye det.

Hva mener du med å fornye grunnlaget?

Vår Orden er en altruistisk fratinitet. Vi skal være opptatt av: What can I do for you? Da må vi spørre hva som er vår nestes behov og hvordan vi kan bidra til å løse det. Det finnes ikke ett svar på det spørsmålet. Det finnes mange svar alt etter det lokalsamfunn brødre og søstre lever i. Jeg har arbeid som eiendomsmegler i hele mitt liv og kjenner dette markedet godt. Og jeg har sett at mange eldre trenger boliger, men mangler kapital. Der har Ordenen kunnet gå inn og gjøre noe. I min delstat er det for eksempel mulig for vår Orden å kunne få rimelige lån til

eksempelvis å bygge eldreboliger. Min kone som også er Rebekkasøster, bestyrer et kompleks med 180 leiligheter for eldre. Dette er ett eksempel på å gå inn å løse en tidsaktuell utfordring.

I et høyteknologisk samfunn med hurtige endringer må vi være forberedt på ofte å skifte virkemidler for å nå våre ideale målsettinger. Ordensfedrene og mødrene levde i mer stabile samfunn. Vi lever i mobile og flukturerende samfunn. Vi kan ikke lese i fasit hva vi skal gjøre. Vi kan heller ikke satse på tradisjonelle virkemidler. Vi må være fornyende. Jeg synes Sovreign Grand Lodge er i ferd med å komme i takt med utviklingen igjen.

Du er valgt for ett år. Er ikke det for kort periode til å få gjort noe som helst?

Jo, ett år er for kort. Men man må heller ikke være for personfokusert slik mange er når man stiller dette spørsmål. Ordensledelsen er et teamwork. Vi har den ordningen hos oss – lik det eller ikke lik det – at den vi velger som Grand Warden mer eller mindre automatisk går videre til embedet som Deputy Sovreign Grand Master. Dette utgjør da to år. Sovreign Grand Master blir automatisk Past Sovreign Grand Master, Dette utgjør to år. Til sammen blir embedskarrieren i toppteamet dermed 4 år, riktignok med forskjellige embeder. Dermed blir det mer kontinuitet enn man ellers kunne frykte. Vi amerikanere er nok mer redde enn andre for å bli sittende med en leder som viser seg udyktig eller uskikket. Derfor er det ingen som for alvor har gått inn for å endre vårt system.

Det amerikanske samfunn er jo kjent for sin nære tilknytning til mange konfesjoner og religioner. Hvordan forholder det seg i dag?

Jeg antar at så godt som alle Ordenens medlemmer også er medlemmer av et trossamfunn. Men vi har ingen statistikk over dette.

Egentlig er vi mer eller mindre akseptert av dem alle. Men de fleste Odd Fellows er nok medlemmer av prote-

Foto: Jon Esben Johnsen

stantiske kirkesamfunn. Der er det jo to hovedretninger i vårt land. Den evangeliske retning har aldri hatt innvendinger mot Ordenen, men den såkalte Missouri-synoden har nok hatt en del motforestillinger. I sørstatene er baptistene ganske dominerende og over alt er det metodister. I New York er det et sterkt jødisk innslag. En av mine nylige forgjengere som SGM, Martin Elson som var i Norge under 100-årsjubileet, er jøde.

Derimot vet jeg i farten ikke om en eneste muslim som er Ordensbror, selv om det selvfølgelig er åpent for dette.

I USA er det mange kirkesamfunn og religioner, og det er mange frateriteter som vår. Men det hører også til vår kultur at vi må leve i fred med hverandre. Og det har aldri vært Ordens formål å trekke noen bort fra sin familie eller sitt trossamfunn. Snarere tvert imot.

Hvordan opplever du Europa og de europeiske jurisdiksjonene?

Ganske anderledes enn USA når det gjelder de landene jeg har besøkt. I USA er det ikke mye historie. Her har jeg inntrykk av at alt er tuftet på historie, selv om folk ikke er klar over det. Jeg har vært i Sveits, Tyskland og

Sverige, og skal nå videre til Danmark. Det ligger liksom en historisk grunnmur under hele samfunnet som vi ikke har «over there». Dette skaper selvfølgelig en annen forutsetning både for samfunnsliv og Ordensliv.

Og når jeg kommer i loger i Europa møter jeg en stil og form som jeg har hørt om, men som ville ha virket totalt fremmed for meg hvis jeg hadde møtt den i min barndoms logeliv. Der var nok dagliglivet og hverdagen mer til stede enn der hvor man har sort logeantrekk og galla.

Jeg anser det umulig og heller ikke ønskelig å innføre de europeiske former hos oss. Men jeg vil sterkt advare mot å innføre amerikanske former i Europa. Der er vi ved jurisdiksjonenes egenart. Det som er suksess i et land, kan lett bli en katastrofe i et annet. Det vi amerikanere kan gjøre, og som jeg som SGM må gjøre, er å få innsikt i og forstå hva som har gjort enkelte av de europeiske jurisdiksjoner til forbilder i vår Orden hva gjelder vekst og utvikling.

Derfor har denne reisen til Europa gitt meg mer stoff til ettertanke enn på lenge, avslutter Jon R Petersen før han begir seg videre til Danmark som er siste stopp på hans Europareise som SGM.

Rebekkaloge nr 11 Concordia

Den 16. juni 2002 ble søster Gudrun Therese Møller tildelt 50-års Veteranjuvel.

Rebekkaloge nr 11 Concordia ble instituert i Tromsø 14. juni 1950. 50-års Veteranen har således vært medlem av sin loge helt fra dennes spede begynnelse og frem til i dag. Gudrun Therese (Guri) Møller er en aktiv og deltakende søster i loge Concordia. I tillegg til hva hun selv har bidratt med gjennom alle disse årene, har hun også 3 døtre som er medlemmer i samme loge. Dette er et synlig tegn på at hun selv har hatt stor glede av Ordenslivet, og også anbefalt dette til sine barn.

Her er hun foreviget sammen med sin fadder, Eks DDRP Solveig Næsvold og DSS i Distrikt 11, Kjellaug Vollen, som foresto den høytidelige tildeling av Veteranjuvelen.

25.000,- til viktig forskning

Loge nr 1 Norvegia var i sin tid en foregangsloge når det gjaldt å arbeide for å bekjempe sykdommen Multippel Sklerose. At logen ble dratt med i dette arbeidet skyldtes ikke minst Gerd Hagen og hennes utrettelige og mangeårige arbeid. Da Ordenen fikk et eget medisinsk-vitenskapelig fond for forskning omkring denne sykdommen, var man nådd ganske langt. Nå er imidlertid tilsiaget av midler til dette viktige fondet kommet noe i skyggen av mange andre gode tiltak. For å bøte på dette og for å stimulere andre til etterfølgelse, har Norvegia bevilget kr 25 000,- til Fondet, og oppfordrer andre Ordensenheter til å følge etter.

En av Norvegias brødre som har vært opptatt av Multippel Sklerosesaken, Kjell Bjerknæs, overrekker sjekken med beløpet til Stor

Foto: Jon Esben Johnsen

På bildet – Sovreign Grand Master Jon R Petersen, Stor Sire Harald Thoen og Bror Kjell Bjerknæs under overrekkelsen av sjekken på kr 25 000,-.

Sire Harald Thoen med Sovreign Grand Master Jon R Petersen som interessert og ikke minst imponert tilskuer.

Heidmork fyller 50 år

Gjenreisningen av Odd Fellow Ordenen etter siste krig gikk granske raskt. Nye mål ble satt. Blant annet skulle innlandet og Nord-Norge erobres. Hamar var et satsingsområde. Men i Hamar var bare tre menn med noe innsikt og kunnskap om hva Odd Fellow Ordenen var. Disse menn var disponert Olav Rypdal, overlærer Olav Standnes og fabrikkveier Wilhelm Tønne. Vi kan ane hvilket møysommelig arbeid det var å skulle skape av intet en Odd Fellow Broderforening og senere en loge. 3. februar 1950 kom broderforeningen. 21. mars 1952 ble loge nr 35 Heidmork instituert.

50-års jubileet ble feiret med Festloge med etterfølgende taffel, tirsdag 9. april. Det var over 90 brødre tilstede, med Stor Sire Harald Thoen og DSS Odd Gulbrandsen i spissen. Samtlige loger i distriktet var representert, samt moderlogen, nr 2 Eidsvold. Vennskapslogen i Karlstad, nr 129 Klarälven hadde tatt veien vestover. Hamars to Rebekkaloger, nr 21 Maud og nr 108 Kirsten Flag-

Stående fra venstre: Storrepresentant Arvid Karlsen, Eks OM Wiggo Høgsveen og UM Asbjørn Moland. Sittende fra venstre: DSS Odd Gulbrandsen, Stor Sire Harald Thoen og OM Erik Deglum.

stad beriket også jubileet. Leir nr. 10 Østerlen var representert med sin HP.

Festlogen som ble ledet av OM Erik Deglum. Heidmorkkoret fremførte en Odd Fellow Kantate,

nyskrevet av br. Einar Amundsen som også akkompagnerte koret på klaver. Komponisten og akkompagnatøren fyllte for øvrig 87 år i juni, og er samtidig Heidmorks eneste 50-års Veteran.

Ny Rebekkalforening i Lofoten og Vesterålen

Matriarkater fra Rebekkalosjene nr 54 Bølgen, nr 70 Arctandria og 74 Aurora møttes i Ordensens lokaler i Stokmarknes 7. desember 2001 for å instituere Lofoten og Vesterålen Rebekkalforening.

Institueringen ble ledet av DSS Gunnhild D. Olsen.

Det er spennende at Rebekkalforeningens status i Nord-Norge har en slik droende utvikling. Når det er så problematisk med avstanden for å komme til en loge, er det innlysende at avstanden for å komme til et leirmøte er enda større. Materiarkene i Lofoten og Vesterålen ser derfor med forventning

Formann Jorun Pedersen, Viseformann Synnøve Benjaminsen, Sekretær Helene Holmøy, Kasserer Lillian Kristensen og Matrialforvalter Turid Haukland.

frem til å danne den nye Rebekkalforening. Møtene vil alterneres mellom Svolve, Sortland og Stokmarknes. Litt proble-

mer er det ved at de fleste av søstrene er fergeavhengige, og siste ferge går kl. 22.40.

Nye Ordensmedlemmer og Veteraner

Nye brødre:

- 3 EYSTEIN Trondheim
- Pedersen, Gunnar
- Løckra, Tore
- Schjetne, Åge
- 7 RAGNVALD
- MØREJARL Ålesund
- Nupen, Per Sverre
- Aam, Sindre
- 9 EGESTUBBEN
- m.d.g.s. Stavanger
- Brun, Eric Christian
- Hausberg, Jan Inge
- Tolleshaug, John Ove
- Fredheim, Kåre
- 20 FRIDTJOF NANSEN
- Oslo
- Sølvberg, Erlend
- Aas, Odd Arne
- 24 GREGORIUS
- DAGSSØNN Skien
- Ødegården, Geir
- Bleikelia, Nils-Jacob
- 25 SAM. JOHNSON
- Bergen
- Johansen, Arild E.
- Johansen, Børge
- Tangen, Per
- Knudtsen, Roger E
- Tønning, Åge
- 27 KONG SVERRE
- Tønsberg
- Almenning, Magnar
- Myhre, Ola
- Albrektsen, Ole Børre
- 30 GRIMKELL
- Sarpsborg
- Westby, Arne
- 33 SØLVET Kongsberg
- Dokken, Jan-Paul
- Wang, Jon Håkon
- Joachimsen, Knut Henry
- Feste, Olaf Bjørn
- Slåtland, Rune
- 34 FREDRIKSTEN
- Halden
- Kvalheim, Ove
- 38 BJARG Åndalsnes
- Einang, Anders Jostein
- Wiken, Roy
- 39 ANKERET
- Kristiansund
- Sundet, Jostein Kjetil
- 51 FOLDEN Moss
- Vestlund, Jarle
- 52 CATENA Haugesund
- Johnsen, Bertil
- Wickstrøm, Tore
- 82 VESTERVEG
- Ålesund
- Fjorli, Arve Sindre
- Bjørstad, Jan Roar
- Karlsen, Odd
- 88 HÅKON DEN GODE
- Stord
- Hillestad, Helge
- Hovland, Odd Harald
- 90 VESTERHAV
- Haugesund

- Pedersen, Jon
- Olsen, Olav Magne
- 92 ROMERIKE
- Lillestrøm
- Hovden, Arne
- Stende, Geirr
- Johnsen, Harald
- 94 MARTIN LINGE
- Måløy
- Eide, Yngve Ole
- 101 FANNE Molde
- Strandkleiv, Svein
- 103 LISTER Farsund
- Graver, Erik Wingsternes
- Nilsen, John Willy
- Lian, Tommy
- 116 UTSTEIN Stavanger
- Barø, Fritz Gunnar
- Gulliksen, Jan Emil
- 117 OSEBERG Tønsberg
- Hornstvedt, Jan Erik
- Jacobsen, Ståle Mainor
- 121 YGGDRASIL
- Mo i Rana
- Gundersen, Nils Petter
- 125 RYVINGEN Mandal
- Johansen, Svenn Ragnar
- Larsen, Thormod
- 128 LYNGØR
- Tvedestrand
- Knutsen, Frank
- 135 MÆRDØ Arendal
- Lillevik, Jan
- 139 KONG HAAKON
- Oslo
- Lundebye, Knut
- Sandnes, Thorleif
- Moe, Øystein

25-års Veteraner:

- 22 THOMAS WILDEY
- Oslo
- Lund, Henry-Jarle
- 31 ERLING SKJALGS-
- SON Stavanger
- Gjøvaag, Harald Roy
- 33 SØLVET Kongsberg
- Brennesvik, Knut
- Furdal, Knut Arnfinn
- Neumann, Jørgen Henrik
- 45 BAUNE Fredrikstad
- Hallingstad, Arne
- 46 FRENÐAR
- Volda/Ørsta
- Holvik, Peter Jørgen
- 87 HAVEGGEN Florø
- Herrmann, Otto Nicolai
- Havn, Gunnar Kåre
- Mortensen, Henrik
- Hovland, Håkon
- Hovland, Ola Dagfinn
- Godø, Kjartan
- 94 MARTIN LINGE
- Måløy
- Lillebø, Ansgar Henning
- Lund, Hans-Erik
- Oppedal, Helge Anffinn
- Saltkjel, Jon Gerhard
- 98 HENRIK IBSEN

Grimstad

- Tallaksen, Trygve
- Stad, Nils Ivar
- Svendens, Rolf Vidar
- 99 PETRUS BEYER
- Gjøvik
- Aanæs, Arne Petter
- 102 SVANEN Alta
- Fagerhaug, Hasse Odd-
- mund
- 114 TORD FOLESSON
- Levanger
- Sjursen, Kjell Harald
- 121 YGGDRASIL
- Mo i Rana
- Gruben, Nils Andreas

40-års Veteraner:

- 13 MALM Narvik
- Johannesen, Odd Wilhelm
- Jacobsen, Harald F
- 17 DAG Porsgrunn
- Gundersen, Helge
- 26 SVENØR Larvik
- Wahlin, Einar Oscar
- 53 VESTEROMD
- Sortland
- Knutsen, Finn
- 96 ORIGO Tromsø
- Berntsen, Jørgen Amund

Nye søstre:

- 3 VAAR Stavanger
- Anfinsen, Anne Torhild
- Thomsen, Brit
- Malmin, Mona
- Haave, Turid
- 4 PAX Trondheim
- Schjetne, Britt Juberg
- Sve, Eiri
- Lereim, Kjellaug
- 9 CARITAS Oslo
- Pedersen, Karin Grimrud
- Meyer, Vigdis
- Amundsen, Wenche
- 10 SEMPER ARDENS
- Moss
- Monge, Berit Lydia
- Røhmesmo, Grethe Marie
- Kristiansen, Turid Laila
- 15 VIA NOVA Skien
- Hennum, Rose Marie
- 16 URD Porsgrunn
- Løberg, Marit Firing
- Anker, May Britt
- Nordås, Synnøve Flaa
- 18 RAGNHILD Oslo
- Hegermann, Bjørg M.
- Persson, Mette
- 26 GRY Fredrikstad
- Råkil, Anne Høiden
- Bratlie, Vigdis
- 32 HILD Molde
- Tovan, Bente Gausetvik

- Haukaas, Johanne
- Bjørkly, Jorun Bjordal
- 36 TINN Rjukan
- Johansen, Johanne
- Bjørtuft, Sissel
- 40 PROVIDENTIA Bodø
- Eilertsen, Laila
- Ramdal, Reidun Synnøve
- Eiring, Wenche
- Karlskås, Aase
- 42 SKULD Larvik
- Eriksen, Liv Moen
- 45 FRØYA Åndalsnes
- Brudseth, Astrid
- Andersen, Inger Prøis
- 47 VICTORIA Oslo
- Løset, Grete
- Kierulf, Inger Marie
- Kristiansen, Sissel Kari
- Åsgård, Solveig Toppe
- 50 KJEDEN Sarpsborg
- Engebreetsen, Inger Karin
- Tveter
- Dahlen, Margrethe
- Lier, Wanda Bakke
- 52 GROTTEN
- Mo i Rana
- Wester, May Kristin
- 57 RØSSLYNG Bergen
- Furuli, Elin
- Hansen, Eva
- 62 TILLA VALSTAD
- Edminson, Kari
- 63 SINCERTAS
- Lillestrøm
- Lilleborgen, Ingrid
- Leere, Kirst
- Karlsen, Reidun
- Lund, Sidsel Helgerud
- 64 ELSE Fredrikstad
- Brun, Grete Sundby
- 65 TERESA Oslo
- Bjertnes, Eli Margrethe
- Lindman, Grete
- Henriksen, Mette
- 68 LINNEA Sauda
- Haraldsen, Helen Margrete
- 73 MAGDALENE
- Trondheim
- Enoksen, Ann-Irene
- Holm, Elin
- Wannebo, Karen Margrete
- 77 MALMFRID Narvik
- Iversen, Bjørg N Fjellstad
- Alteren, Lene
- 84 KALKEN
- Sunnalsøra
- Innvik, Gunnhild
- Tørset, Unni Cecilie
- 86 ANGELICA Steinkjer
- Wist, Kristin
- Lyng, Liv Oddbjørg
- Paulsen, Torunn
- 89 TERNEN
- Brønnøysund
- Sund, Astrid Westerfjell
- Johnsen, Hill Margrethe
- 99 NIDELVEN

Trondheim

- Gustafson, Anita
- 104 MÅKEN Grimstad
- Clausen, Gro Tveita
- 25-års Veteraner:
- 4 PAX Trondheim
- Strand, Rannveig
- Nordbotten, Randi
- 5 DE SYV STJERNER
- Bergen
- Jomark, Berly
- Rasmussen, Judith Ella
- 6 ST. VERONIKA
- Ålesund
- Brevik, Liv
- 7 DE HVITE LILJER
- Kristiansand
- Meyer, Kirsti
- Langevold, Barbro
- 9 CARITAS Oslo
- Solland, Solveig Karin
- Frost, Elsa
- Schick, Cissy Cecilie
- 19 TACITA Kristiansund
- Dahl, Margit
- 30 SIGRID UNDET
- Lillehammer
- Wester, May Kristin
- 57 RØSSLYNG Bergen
- Furuli, Elin
- Hansen, Eva
- 62 TILLA VALSTAD
- Edminson, Kari
- 63 SINCERTAS
- Lillestrøm
- Lilleborgen, Ingrid
- Leere, Kirst
- Karlsen, Reidun
- Lund, Sidsel Helgerud
- 64 ELSE Fredrikstad
- Brun, Grete Sundby
- 65 TERESA Oslo
- Bjertnes, Eli Margrethe
- Lindman, Grete
- Henriksen, Mette
- 68 LINNEA Sauda
- Haraldsen, Helen Margrete
- 73 MAGDALENE
- Trondheim
- Enoksen, Ann-Irene
- Holm, Elin
- Wannebo, Karen Margrete
- 77 MALMFRID Narvik
- Iversen, Bjørg N Fjellstad
- Alteren, Lene
- 84 KALKEN
- Sunnalsøra
- Innvik, Gunnhild
- Tørset, Unni Cecilie
- 86 ANGELICA Steinkjer
- Wist, Kristin
- Lyng, Liv Oddbjørg
- Paulsen, Torunn
- 89 TERNEN
- Brønnøysund
- Sund, Astrid Westerfjell
- Johnsen, Hill Margrethe
- 99 NIDELVEN

Sitatet:

Å vite at en er uvitende, er et viktig skritt frem til kunnskap.

Benjamin Disraeli

Odd Fellow Torget

Odd Fellow Torget: Annonsering, adresseforandringer, oppsigelser, endrede persondata etc: Finn Olstad, finnols@online.no
Telefon 23 38 04 24 • mob 91 33 43 65

Bransje/Firma	Kontaktperson	Telefon	Postnummer
ADVOKATER			
Advokatene Aspeflaten, Løitegård & Frønstrup	Lars Aspeflaten	35 55 41 70	3901 PORSGRUNN
ANTIKNIVETETER			
Antikkhuset ANS – Auksjons- og takstforretning	Otto Nesseemo	74 08 21 05	7600 LEVANGER
ARKITEKTER			
Arkitekt MNAL	Atle Ustad	22 59 28 56	0360 OSLO
Arkitektkontoret Riiser Thalberg	Steinar Thalberg	69 25 68 28	1503 MOSS
Sivilarkitekt MNAL Svein Sørensen	Svein Sørensen	37 02 42 12	4801 ARENDAL
AVFETTINGSPRODUKTER			
OK Kjemi Drammen AS	Sven Karlsen	32 80 10 70	3003 DRAMMEN
BANK•FINANSINSTITUSJON			
Haugesund Sparebank	Odd Tofte	52 70 50 00	5527 HAUGESUND
BEGRAVELSESBYRÅER			
Frydendal Blomster og Begravelsesbyrå A/S	Per Frydendal	76 94 23 93	8500 NARVIK
Odd Abbedissen Begravelsesbyrå	Odd Abbedissen	55 15 40 90	5147 FYLLINGSDALEN
BENSINSTASJON			
Aksdal Bensinstasjon A/S	Sigvald Velde	52 77 50 00	5570 AKSDAL
Esso Sandmoen – Dag og Nat	Jan Erik Lacobsen	72 84 88 65	7072 HEIMDAL
BETONGSKJÆRING			
Dybdahls Betongskjæring	Johannes Dybdahl	52 83 04 34	5500 HAUGESUND
BIL SALG•REKVISITA•UTLEIE•SERVICE			
Kjell Western AS	Kjell Western	32 84 01 88	3400 LIER
NAF Senteret Haugesund/EU-kontroll•Taksering etc	Thorbjørn Torgersen	52 70 85 00	5535 HAUGESUND
Raglamyr Bilutleie	Gulleik Kruse Haaheim	52 71 73 10	5536 HAUGESUND
Raglamyr ESSO Servicesenter	Gulleik Kruse Haaheim	52 71 73 10	5536 HAUGESUND
Polar Dekk A/S	Bjørn Finjord	77 07 97 70	9400 HARSTAD
BLOMSTERFORRETNINGER			
Orchidée Blomster	Kathe Gro Aas	22 20 77 27	0178 OSLO
Fredrikstad Blomster	Inger Johanne Berntsen	69 31 03 33	1607 FREDRIKSTAD
Drivhuset	Asbjørn Langvik	51 55 66 84	4021 STAVANGER
Engen Blomster	Anders Opskar	55 90 17 44	5010 BERGEN
Frydendal Blomster og Begravelsesbyrå A/S	Per Frydendal	76 94 23 93	8500 NARVIK
BOBILUTLEIE			
Målselv Bobilutleie	Eldbjørg Rognmo Hansen	77 83 75 47	9334 ØVERBYGD
BOKHANDEL			
Stange Bok og Papir A/S	Franck Tønseth	62 57 18 96	2335 STANGE
Farsund Bokhandel A/S	Ingolv Furu	38 39 00 02	4551 FARSUND
Stjørdal Bokhandel A/S	Svein Eriuk Scheffe	74 82 43 85	7501 STJØRDAL
BRANN- OG VERDISIKRING			
N.R. Brannsikring A/S	Steinar Jansen	52 71 73 44	5500 HAUGESUND
BRODERIER			
Fredrikstad Broderiforretning	W Solberg	69 31 28 51	1607 FREDRIKSTAD
BYGNINGSARTIKLER			
A.S. Farveland	Alf Martin Stangnes	77 06 10 60	9400 HARSTAD
CATERING OG SELSKAPSMAT			
Reidar´s Selskapsmat	Reidar Larsen	51 52 23 22	4001 STAVANGER
DAME- OG HERREKONFEKSJON			
Aleksander A/S	Terje Øverås	73 52 12 08	7011 TRONDHEIMH
Hauge & Co AS	Per Hauge	51 89 59 89	4006 STAVANGERVIC-
VIC – Hamar	John Øveraas	62 52 38 63	2317 HAMAR
Gunnar Ree A/S	Arne Kobberød	73 52 72 82	7010 TRONDHEIM
Eva´s Tekstil & Utstyr	Gunnar Vikse	52 72 47 77	5500 HAUGESUND
Mote Senteret A/S	May Øverås	73 52 02 60	7011 TRONDHEIM
Kristina A/S Klær for kvinner	Else Vikan	75 54 00 44	8003 BODØ
EIENDOMSFORMIDLING			
Spanske Solhus DA	Kjell Gustavsen	69 32 67 00	3022 DRAMMEN
EIENDOMSFORVALTNING			
Advokat Terje Jacobsen AS	Grethe V Skullerud	23 11 88 57	0121 OSLO
Saga Eiendomsselskap AS	Johanna Skarpenes	51 55 85 39	4042 HAFRSFJORD
EIENDOMSTAKSERING			
Murmester Willy Preintoft ANS	Willy Preintoft sr	22 60 66 07	0356 OSLO
Nortakst DA	Kai-Håtor Olsen	64 84 53 00	2001 LILLESTRØM
Per Egil Ilsaas	Per Egil Ilsaas	67 12 41 12	1340 BEKKESTUA
FERIE OG FRITID			
Botn Fjellstoge AS - rom, jakt og fiske	Frøde Salvesen	35 06 20 00	3895 EDLAND
Feriehus ved fransk Riviera til leie (Nice/Cannes)	Einar Åstorp	22 50 95 36	0382 OSLO
Ny leilighet m/Middelhavutsikt og basseng i Nice til leie	Egil Aas	92 46 71 37	0280 OSLO
Leilighet Spania til leie i Albir eller ved Puerto Banus	Odd Furuset	98 07 29 05	(0034) 67 96 70 100

FLYSELSKAP			
KATO AIR A/S	Torlaug Karlsen	77 08 22 00	8534 LILAND
FILM-FOTO-VIDEO			
Fotoservice A/S	Dag Magne Søyland	51 58 68 27	4023 STAVANGER
FRIMERKER			
SKANFIL AS	Frank Ariansen	69 15 10 41	1701 SARPSBORG
FRISØRER			
Art Beauty Cut	Inger-Lill B Tuverud	22 71 93 41	0567 OSLO
Ernst Frisørsalong	Reidun Sundbø	38 02 29 49	4612 KRISTIANSAND
Lille Salong	Lill Kraft Johnsen	22 35 65 13	0173 OSLO
GALLERI•RAMMEVERKSTED			
Hantho Galleri og Rammeverksted	Karl Johan Hantho	52 72 99 90	5527 HAUGESUND
GLASSMESTERE			
Glassmester A Schøyen	Thore Schøyen	22 20 01 05	0182 OSLO
SNE Glasservice A/S	Einar Rafoshei-Klev	38 26 16 21	4519 MANDAL
GULLSMED			
Odd Inge´s Gull & Sølv AS	Odd Inge Bøe	52 72 42 89	5501 HAUGESUND
HOTELL			
Bardu Hotell	Patricia Sørensen	77 18 59 40	9365 BARDU
Golden Tulip Rainbow Hotel Holmen	Paul Høiskar/Jan Holdahl	75 15 14 44	8600 MO I RANA
Quality Arcticus Hotel	Kjell Solheim	77 07 50 00	9400 HARSTAD
Honningsvåg Brygge hotel	Svein Rune Pettersen	78 47 64 64	9750 HONNINGSVÅG
Hotel Neptun	Hermann Loftheim	52 71 44 55	5500 HAUGESUND
KONTORMØBLER			
Kinnarps Kontormiljø	Stein Kåre Mannes	52 70 03 00	5514 HAUGESUND
TALJER OG LØFTEUTSTYR			
Munck Cranes A/S	Ola Skrondal	55 59 80 00	6040 VIGRA
KUNSTHÅNDVERK			
Marit Annys Vevstogo	Marit Anny Løken Tvenge	61 34 39 99	2967 LOMEN
MALERMESTERE			
Velde´s Malerservice og Fargehandel	Jan Erik Lima Velde	52 82 47 50	4276 VEDAVÅGEN
MURMESTERE			
Hedmark Murmesterforretning A/S	Einar H Hernes	62 81 49 23	2212 KONGSVINGER
MØBLER			
Bohus GB Møbler A/S	Gunnar Berg	77 01 95 00	9400 HARSTAD
OPTIKERE OG URMAKERE			
Ole M Karlsen Ur & Optik	Ole M Karlsen	69 34 59 50	1653 SELLEBAKK
ORGANISASJONSKONSULENTER			
FBL - Konsulenttjenster	Fred Bonde Lykkås	38 15 92 29	4700 VENNESLA
Consensus Training A/S	Tore Aalberg	90 69 80 06	2001 LILLESTRØM
REGNSKAPSTJENESTER			
Bedriftsfinans A/S – Aut. regnskapskontor, EDB, salg, support	Viggo Bjørk	52 71 44 90	5501 HAUGESUND
Dønland Regnskapservice A/S	Arne-Kristian Dønland	77 68 46 47	9002 TROMSØ
Merkantil-Konsult A/S	Are Halseth	77 01 90 90	9404 HARSTAD
REKLAMEBYRÅER			
Embla Reklamebyrå	Tor Håland	52 73 80 50	5522 HAUGESUND
REISEBYRÅER			
Oppland Arrangement	Anders Lunde	61 12 03 20	2890 ETNEDAL
Travelnet Reisebyrå A/S	Terje Tverdal	53 65 04 50	5751 ODDA
RENHOLD OG HJEMMEASSISTANSE			
AB Renholdsservice	Berit Merg	22 38 16 24	0463 OSLO
RESTAURANT•PUB•BAR			
Sir Toby AS	Ivar Ølstein Lae	90 62 36 06	5525 HAUGESUND
REVISORER			
Statsaut revisor Steinar B Syvertsen	Steinar B Syvertsen	32 89 44 50	3018 DRAMMEN
Kjell Johansen Revisjon ANS	Preben Johansen	37 08 88 40	4800 ARENDAL
Noraudit Sentrum Revisjon A/S	Finn Heggdal	77 64 70 60	9008 TROMSØ
RØRLEGGERE			
Moderne Rør Service a.s	Roger J Tuverud	90 13 18 44	0491 OSLO
Trond Foss A/S	Trond Foss	22 26 13 30	0667 OSLO
Porsgrunn Rørleggerforretning A/S	Jens-Petter Engh	35 55 57 66	3917 PORSGRUNN
Arne W Tindeland Aut Rørleggerfirma	Arne W Tindeland	97 18 13 50	5500 HAUGESUND
Haugaland Rør A/S	Peter Johannesen	52 72 27 01	5519 HAUGESUND
SELKAPSLOKALER OG CATERING			
AES – Haraldsvang Kafé og Restaurant	Allan Sandven	52 71 63 31	5501 HAUGESUND
SIGARER OG PIPER			
Tobakk Sørensen	Fritjof Sørensen	55 31 67 21	5014 BERGEN
SKADEDYRKONTROLL			
Østlandske Skadedyrkontroll	Petter Hansen	69 16 69 51	1700 SARPSBORG
SKILT, BILDEKOR, KLISTREMERKER			
Reklamekontakt AS	Jon Richard Skelvand	22 32 63 60	0614 OSLO
SNEKKERE			
Jøndal & Hoff A/S	Jan Jøndal	67 90 24 60	1472 FJELLHAMAR

STORKJØKKENUTSTYR			
Huma Catering Service A/S	Bjørn Steinar Olsen	22 38 44 20	0458 OSLO
TRANSPORTFIRMA			
Jørgen Langum Transport -lastebil med kran	Jørgen Langum	92 84 19 74	3019 DRAMMEN
Lindstrøm Transport A/S	Leif Lindstrøm	75 64 64 66	8200 FAUSKE
Transportsentralen - IL-X	Sven O Karlsten	38 05 69 00	4631 KRISTIANSAND
TRYKKERI			
Gløsmyr Trykk	ASbjørn Gløsmyr	35 59 56 99	3735 SKIEN
A/S Karmøy Trykkeri	Otto Jarle Hydle	52 85 07 22	4250 KOPERVIK
TRUCKER			
Materialhåndtering AS	Jørund Voll	67 13 73 70	1309 RUD
TURISTBEDRIFT			
Steinvik Camping og Hyttegrend	Konrad Eriksen	62 36 72 28	2390 MOELV
VAKTSELSKAPER			
Securitas AS	Tore E Nilsen	38 00 22 00	4626 KRISTIANSAND
VASKERI OG RENSERI			
St Hanshaugen Service Systemer	Trine Havn	22 60 97 31	0170 OSLO
Bjerregaardsgaten Renseri (rens og vask)	Thor R Eriksen	22 20 28 95	0174 OSLO

Bestillingsliste for Odd Fellow Utstyr:

Bestillingene må sendes skriftlig, pr e-post eller på fax. Porto tillegges.
Ved bestillinger under kr 100, tillegges et gebyr på kr 30,-.

Art nr	Betegnelse	Antall	Pris
1002	Regalieveske i skinn for søstre og brødre	kr 750,-
1005	Skopose i skinn for søstre og brødre	kr 545,-
1009	Selskapsveske konvolutttype, sort skinn	kr 405,-
1018	Tennisskjorte Hvit str M/L	kr 95,-
1020	Rebekkabilde	kr 320,-
1021	Thomas Wildey-bilde	kr 370,-
1029	Burgunder slips med kjedeled til privat bruk	kr 85,-
1031	Sort slips med hvite kjedeled til logebruk	kr 110,-
1032	Mansjettknapper i hvit emalje og gull (tre kjedeled)	kr 420,-
1033	Skjorteknapper for livkjole, hvit emalje og gull (tre kjedeled)	kr 420,-
1034	Halsgropsmykke for søstre	kr 190,-
1035	Jakkemerke i gull, liten størrelse	kr 218,-
1036	Forgylt jakkemerke, stor størrelse	kr 80,-
1037	Sort skinnbelte, tre kjedeled på spennen	kr 285,-
1038	Slipsnål, forgylt, tre kjedeled	kr 115,-
1039	Slipsnål, hvit emalje, tre kjedeled	kr 202,-
1041	Rebekkafigur	kr 285,-
1042	Tresokkel til Rebekkafigur	kr 50,-
1043	Lyssokkel til Rebekkafigur	kr 162,-
1051	Lenkering for brødre (oppgi ringmål:)	kr 1 170,-
1052	Lenkering for søstre (oppgi ringmål:)	kr 770,-
For ringer er det ca 4 ukers leveringstid			
1062	Hvite vanter, søstre	kr 65,-
1066	Livkjoleskjorte	kr 350,-
1067	Hvit skjorte	kr 225,-
0176	Båtflagg/gjesteflagg	kr 90,-
0177	Båtvimpel	kr 90,-
For skjorter kan det være opptil 8 ukers leveringstid			

Navn: *Odd Fellow Utstyr*
 Postadresse: *Stortingsgaten 28*
 Postnr/sted: *0161 OSLO*
 Telefon dagtid: *Telefax: 22 83 81 88*
 E-post: of.utstyr@oddfellow.no

Rebekkafigur fra Magnor Glassverk

Magnor Glassverk har på oppdrag fra Odd Fellow Utstyr utformet en vakker Rebekkafigur slik den her fremkommer på bilde. Dette er kunsthåndverk på sitt beste. Selve figuren kan plasseres på to måter, enten på en liten sokkel uten innlagt lys, eller på en sokkel med underlys som stråler lys opp i selve figuren.

Hvis figuren skal stå på et lyst sted, kan det være naturlig å velge sokkel uten lys. Står figuren på et noe mørkere sted, eller man ønsker at den skal avgi lys, kan man velge sokkel med innlagt lys.

Symbolet og designet gjør figuren til en pryd-gjenstand, og samtidig er den Ordensrelatert på en diskret måte.

Bestillingsnummer for figuren og de to ulike sokler finnes i bestillingslisten for Odd Fellow Utstyr.

Noen tanker om tro og tilværelsen av et høyere vesen

verikt verdisyn, med islamister, buddhister, jødedom og frikirkesyn som deler av en helhetlig orden/religion. Enkelte velger å bruke den flerkulturelle hverdagen som brekkstang for å rive grunnen vekk fra logens fundamentale verdisyn. Fraskrivning av ansvar for egne handlinger er ikke noe nytt fenomen.

Men dette kan da ikke være tjenlig for vår Orden? Vi hverken kan – eller må – falle for fristelsen å forveksle Odd Fellow Ordensens beskrivelse av troen på et høyeste vesen med troen på en at «enhver religion er religion god nok!» Jeg nekter også å tro at meningen med et høyere vesen er det samme som velbegrunnede livsfilosofier. Jeg vokter meg vel for å si at dette er utspill som råder grunnen i vår krets av kjærlighets- og sannhetssøkende venner. Men ettersom tankene allerede er kommet til uttrykk, mener jeg det er på sin plass å invitere brødrene og søstrene til å samtale om vårt ståsted inn i det nye årtusen. Dersom ikke jeg, som en Odd Fellow, skulle være ydmyk for at det eksisterer et høyere vesen viktigere enn min egen eksistens, ville jeg aldri hatt samvittighet for annet enn mine egne behov. Det er ikke på et skråsikkert ståsted i egen stue vi er mest ydmyk. Det er i grenselandet mellom tro og fornuft at vi oppgir vår forfengelighet og ikke tviler på at våre handlinger er gode og riktige. Det er også derfor vår loge ber om at ethvert nytt Ordensmedlem må «ha et godt omdømme». Jeg går ut i fra at dette ikke bare betyr en plettfri vandelmens også er en klar tanke om at Odd Fellow Ordenen bygger sitt

virke på en religiøs overbevisning, en overbevisning som ikke inkluderer spekulasjoner om hvorfor vennskap, kjærlighet og sannhet handler om å overgi seg helt og holdent! Jeg mener ikke å si at logen er ekskluderende, men tror ikke at Odd Fellow Ordenen åpner for hverken en «oppjustering» av bibelen eller inkluderer andre enn ett høyere vesen som verdens skaper og opprettholder!

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Ketil Stokkan

Sitatet:

«Tvilen er troens skygge»

Jakob Jervell

Kjære leser . . .

Foto: Jon Esben Johnsen

Jeg overhørte forleden en replikkveksling: «Nå har hun holdt på med dette så lenge, og har absolutt ingenting lært!» Dette ble sagt med et oppgitt sukk og skuldertrekk. Situasjonene hadde ikke noe med vår Orden å gjøre. Men vi kunne kanskje bruke replikken til ettertanke.

Odd Fellow Ordenen har som sitt egentlige anliggende å påvirke medlemmene til å bli bedre og mer menneskekjærlige. Hvis du melder deg inn i hvilken som helst organisasjon, er det gjerne for å ivareta dine interesser og for å kjempe for en sak. Du og dine like ønsker faktisk å bli favorisert og å drive igjennom egne prioriteringer.

Når du blir resipert i Odd Fellow Ordenen, er den bærende idé at du skal arbeide på og med deg selv. Det er faktisk mot Ordenens idé at du skal ivareta dine interesser innenfor Ordenen. I Lov om loger har dette nå fått sitt skriftlige uttrykk:

«Det er i strid med Ordenens formål at medlemmer på utrettvis måte favoriserer andre medlemmer av Ordenen – eller på grunn av sitt medlemskap søker seg favorisert.» (§ 28)

Derimot kan vi hevde at får ikke Ordenslivet praktiske konsekvenser i ditt liv, i din familie, i ditt lokalmiljø og på din arbeidsplass, er det grunn til å rope et varsko.

Det er så mange ting man kan få

med seg i en loge. Jeg nevner i fleng sosialt fellesskap, varme vennskap, kulturelle gleder, stilige og verdige samværsformer, stemningsfulle ritualer, etisk refleksjon og utadventd sosialt engasjement. Disse faktorer er alle viktige og umistelige deler av Ordenslivet som hverken må tones ned eller fjernes, men heller styrkes og utvikles.

Men frukten av det hele er den personlige vekst og lærdom. Igjen kan en gammel strofe komme oss til hjelp:

På det jevne! På det jevne!

Ikke i det himmelblå.

Der har livet satt deg stevne, der skal du din prøve stå.

(H.V.Kaalund 1877)

Om vi som Odd Fellows har lært noe av vårt Ordensliv, avsløres ubønnhørlig i det daglige. Der blir vi hele tiden prøvet og veiet, mål og vurdert. Og det er der livets ugjendrivelige karakter settes.

La det ikke sies om oss at vi intet har lært og intet forstått.

Lykke til med dagliglivet.

Kanselliets telefoner:

Ordenskanselliet
22 83 92 40

Telefax:
22 83 81 88

Kansellisjef:
22 83 92 48

Odd Fellow utstyr:
22 83 92 50

Stortingsgaten 28:
22 83 32 40

Telefax:
22 83 40 07

Utenlandske adresser:

Odd Fellow Foreningen
Costa Blanca

v/Bodil Maria Berg
Calle del Pal 39,1

03570 Villajoyosa
Alicante

telf 00 34 96 58 91 211

epost:bodilmaria@eresmas.com

møtested: Det Norske
Kirkesenteret, El Albir

Odd Fellow foreningen
AMISTAD

v/Ernst Flom-Jacobsen
Torreblanca marine XIII

Bloque 1, No 10
Calle Cupido

03188 Torrelamata (Alicante)
telf/faks 00 34 96 69 21 509

e-post: ernstl@terra.es

møtested: Rest. Los Arcos

Odd Fellow-klubben
Tre Kjedeledd

Tres Encadenados
v/Ivar Fredriksen

Bahia Azul Apt. 708-Avda La
Cornisa, S/N-35130 Puert Rico

Gran Canaria

telf 00 34 92 87 25 189

telafaks 00 34 92 87 25 189

møtested: Hotelt Dorado
Beach, Arguineguin

Vil du støtte Odd Fellow Bladet?

Tegn en annonse i
Odd Fellow Torget!

Kontakt:
finols@online.no

C-Blad

Returadresse ved *varig* endring:

Odd Fellow Bladet
Stortingsgaten 28
0161 OSLO

Har vi glemt. . .

Har vi glemt å kunne takke,
har vi glemt å være glad?
Har vi glemt at det å yte
er bedre enn å ta?

Har vi glemt å være neste,
våre søskens advokat -
og å gi vårt aller beste
for å fjerne splid og hat?

Har vi glemt at jordens trakter
er vårt felles arnested -
og å være våkne vakter
slik at intet øder det?

Kanskje får jeg aldri svaret,
kanskje spør jeg litt for slemt?
Kanskje er det ingen fare -
kanskje har vi ikke glemt . . .

Randi Selfors Nielsen